

in mu bili pokorni. S tem je berž ko ne položil temelj kraljevi oblasti. Drugi zgled, kako postane iz navadnega človeka, gospodar, nam pripoveduje Herodot, gerški zgodovinar.

Medijansko ljudstvo v Aziji je živel dolgo časa brez vlade; vsak se je ravnal po svoje, bil je velik nered v deželi, ni je bilo, ne varnosti ne praviče v deželi. Med njimi je pa živel pravičen mož Dejocej, on se je večkrat potegnil za reveže, poravnal prepire in pravično razsojeval. Pri tem je pa zamudil svoje opravke in je imel veliko truda in skerbi. Zato ni hotel dalj časa sodnik biti in povedal to njim, ki so pravice iskali pri njem. Prijatelji miru in prava so potem volili (700 pr. Kr.) Dejoceja kralja Medov in njegovi potomci so dolgo stolovali v sijajnem gradu.

Dopisi in novice.

— *Is seje c. k. dež. šl. sveta dne 12. aprila.* Vsed disciplinarne preiskave dobi ljudski učitelj pismen ukor. — Na tukajšnjem c. k. izobraževališču se je umestil namestni učitelj in dobiva namestnine na leto po 600 gl. — Kako bi se v deželi pospeševal gospodarski poduk, to se je nasvetovalo c. k. dež. vladi. — Letne plače učiteljev v Ternu in Gorjah so bile povišane za leto 1877/78 od 400 na 450 gl. — Da se ljudske šole v Kerškem in v Ratačah razširijo, se je sprejelo. — Poterdili so: Marijo Krašner za definitivno nadučiteljico v Ljubljani, Petra Grosa za def. nadučitelja v Zagorji p. S. — Začasna učitelja: Jože Kavšek v Vinici in Matej Mrak sta bila stalno umeščena vsled razglasa sl. ministerstva dne 4. januarja 1877 št. 17084. — Učiteljski vdovi se je plačalo pogrebno četertletje po umerlemu možu. — Prošnja c. k. okr. šl. sveta, ki je prosil pomoči za priredjenje nakupljenih hiš v šolske namene, se je zaverгла. — Prošnja ljudskega učitelja za posojilno izplačevanje se ni uslišala. — Prošnje za prizanesenje kazni zastran šolskih zamud, dalje za nagrade in denarno pripomoč so se reševale.

— *Dne 26. aprila.* Poroča se sl. ministerstvu zarad vstanovljenja 9. glavnega učitelja na c. k. m. in z. izobraževališču. — Na ljudski šoli v Kranji se imajo šolske počitnice zarad zidanja podaljšati. — Gimnaz. učit. vdova prosi pri svitem cesarju za letni milostni dar svojim hčeram, nasvet o tem se je oddal slav. ministerstvu. — Na meščanski šoli v Kerškem se bodo zaporedoma umeščali 3 učitelji in ravnatelj. — Razreševale so se: prošnje za oprostčenje šolnine, za prizanesenje kazni zarad šolskih zamud, za nagrado in pripomoč.

— *Is goriškega deželnega zbora.* Deželni zbor je sklenil v zadevi učiteljskih plač novo postavo. Ustanovljene so 3 verste: po 600, 500 in 400 gl. Učiteljev prve verste ne more več biti, ko polovica vseh učiteljev v Gorici, po vaseh pa ne več, ko dvanajsti del vseh učiteljev v dotičnem okraju. V drugo versto bodo spadale $\frac{3}{12}$ služeb. Doklade opraviteljem (voditeljem) znašajo po 35, 50, 75 in 100 gl. Za stanovanje dobiva voditelj v mestu 200 gl., drugod 100 gl. Podučitelj dobiva 300 gl. plače in odškodnino za stanovanje (v Gorici 100 gl.). Učiteljice bodo dobivale 80 % učiteljske plače; podučiteljice 280 in odškodnino za stanovanje. Kdor je dosedaj večjo plačo dobival, nima po novi postavi nič zgubiti.

— *Iz deželnega zbora Kranjskega.* V V. seji dné 18. aprila je deželni zbor priterdil predlogom dež. šolskega sveta, da dobiva iz učiteljskega pokojninskega zavoda, a) Alojzij Maček in Terezija Šinkovec na leto po 60 gl.; b) Rozaliji Bajec se poviša pokojnina od 38 gl. 32 $\frac{1}{2}$ kr. na 48 gl.; c) da se dopolnivo odobri dar 40 gl. za učiteljsko vdovo Krombholz, v kar je že deželni odbor privolil. — Prošnja učit. vdove Karoline Getzl za povišanje pokojnine se priporoča napoti na deželni odbor. — V isti seji je dež. zbor sklenil obertnjiški šoli v Rudolfovem dati 300 gl. pripomoči, ako tudi ministerstvo za l. 1878. dá svoto v podporo. —

V VI. seji 20. aprila poroča dr. Bleiweis v imenu gospodarskega odseka o peticijah kmetijske podružnice v Metliki in v Novem mestu za vstanovitve potovalnega učitelja za kmetijstvo na Kranjskem in stavi sledeče predloge:

1. Deželni zbor priznava potrebo stalnega učitelja za kmetijstvo, ker ga pa letos ni mogoče ustanoviti, zato se za letošnje leto nastavi provizoren učitelj, ki naj začne svoje delovanje meseca junija t. l. z remuneracijo 125 gl. in pa 50 gl. potnine na mesec.

2. Da se pridobi znesek, naj se deželni odbor oberne do odbora c. k. kmetijske družbe, da mu prepusti onih 600 gl., katere je ministerstvo kmetijstva za letošnje leto obljubilo, da se pa dopolni remuneracija v predlogu učitelju odmerjena, naj dež. odbor še potrebnih 625 gl. vzame iz onih 1500 gl., ki jih je lanski deželni zbor odločil nadaljevalnim kmetijskim šolam za letošnje leto.

3. Deželnemu odboru se nalaga, da stopi v dogovor s kmetijsko družbo, ter vzajemno z njo sestavi instrukcijo potovalnemu učitelju i. t. d.

4. Te sklepe naj objavi dež. odbor centralnemu odboru kmetijske družbe, da zadostuje ukazu sl. ministerstva, katerega mu je c. k. deželna vlada naznala z dopisom 9. aprila t. l. Prične se debata o tem, katere so se vdeleževali s poročevalcem še poslanci Kramarič, Lavrenčič, Horak, Poklukar izmed levice, in pa g. g. Dežman, pl. Gariboldi, Zagorec. Borba je do verha prikipela, ko Poklukar stavi k drugi točki predlog, da se deželni odbor pooblasti, onih 625 gl. vzeti iz deželnega zaklada, ako bi vlada ne dovolila v to nobene podpore. Oglase se še g. g. Apfaltrern, ki hoče da se ta predlog izroči finančnemu in gospodarskemu odseku v pretres in poročevanje, pl. Vestenek, dr. Schrey. Poročevalec dr. Bleiweis pravi, da bi manjšina lahko vlado pripravila tje, da zapre podporo 1500 gl., tedaj je bilo treba tega nasveta. Deželni zaklad manjšini ni tako pri srcu, sicer bi bila imela tudi pomislke zoper tistih 3300 gl., ki jih je dovolila nemškemu gledišču. Vzrokov je treba drugej iskati. Po nekaterih ugovorih se poslednjič sprejmo vsi odseki predlogi ob ustnim glasovanju z 18 proti 15 glasovi.

V VII. seji 21. aprila stavi poslanec dr. Poklukar o imenovanju dr. Merhala v deželni šolski svet sledeče predloge:

1. Deželni zbor ponavlja svoje pravno prepričanje, da ima §. 35 postave o šolskem nadzorstvu dné 25. svečana 1870. l. ta pomen, da se mora minister za nauk in bogocastje o predlogu za imenovanje udov iz verste učiteljev za deželni šolski svet porazumeti s kranjskim deželnim odborom.

2. Deželnemu odboru se naroča v primerljivi takega žaljenja deželne pravice na podlagi §. 3. lit. f. deržavne postave od dné 22. oktobra l. 1876. derž. zak. št. XIII. o pravem času pri upravnem sodišči vložiti pritožbo.

Oglasi se dr. Zarnik in očita vladi, da sama postavo lomi. Deželni predsednik na to odgovarja in tudi pojasni, zakaj je vlada kar samostojno imenovala dr. Merhala za dež. šol. svetovalca, — ko je namreč deželni odbor

predložil »mladega« profesorja Šukle-ja v dež. šol. svet, vlada ni upala, da bi ji dež. odbor nasvetoval takega možaka, kakoršnega ona potrebuje za deželni šolski svet. —

Dr. Bleiweis omeni, da tu ne gre za osebo dr. Merhala, katerega on spoštuje, a za načelo. Dosedaj metoda ni bila taka, vlada, če ji predložene osebe niso bile všeč, je poslala predlog nazaj in zahteval se je drugi, sedaj pa vlada ni poslala predloga nazaj Iz vsega je razvidno, da ima vlada svojo pot; tudi mi imamo svojo, a vendar mi želimo, da bi se postava spoštovala. Govori se dr. Zarnik, ki pojasnuje nekatere zadeve o tej stvari, in pravi, da je vlada sama že stranka, a strankarska pravica pa ni pravica. Govorili so o tem še pl. Vestenек in dr. Schrey, ki je nasvetoval, da naj se o tej reči prestopi na dnevni red in zadnjo besedo je imel dr. Poklukar, ki je o tej stvari poročal. On kratko, pa krepko zaverne vse nasprotnе ugovore. — Konečno se zaverže dr. Schreyev predlog, obvelja pa odsekov in sprejme se tudi poročilo dež. odbora. — Reši se nekaj peticij; deželni glavar poda potem kratek pregled zborovega delovanja v šestletni dobi; zbornica zakliče trikrat »slava Nj. Veličanstvu!« Dr. Bleiweis se je v imenu zbora zahvalil dež. glavarju za njegov trud in zborovanje je bilo končano pol ure po polnoči, tedaj vže 22. aprila. — To je kratek pregled delovanja deželnega zbora o šolstvu letošnjega leta, v katerem imajo še narodnjaki večino v zboru. Kaj nam bode prinesla prihodnost?! Zabavljic na narodne poslance tudi letos ni bilo premalo, ali se bodo prerokovanja nekaterih gospodov poslancev spolnile pri prihodnjih volitvah, in pri sestavi dež. zbora, bode povedala bodočnost. Sploh je pa največ odvisno od višje politike, ki se pa ne snuje v Ljubljani, marveč kje drugje, veliko pa tudi od lastnega truda in prizadevanja.

— *Katoliški shod na Dunaji.* (Dalje.) Dr. Alojzij Gruber, prvo-mestnik katoliško-političnega kazina, se oglasi ter hoče nekaj nasvetovati. On sicer nima nič pomisleka zoper nasvet šolskega odseka, želi pa, da bi se nekoja misel bolj točno povdarjala. Pregnavši kersčanski duh v šoli je stopil narodnostni duh vanjo. Verski duh mora zopet v šole nazaj, da se premosti prepad, ki loči narodnosti. Da se ta katoliški duh poverne v naše šole, je treba, da se po vseh kronovinah osnuje učni čertež, pri katerem bi škofje sodelovali, v podlago naj bi bil katoliški princip. Povedati moramo, da katoličanje niso kar stranka v državi, mi smo nositelji rodoljubne misli. Odgoje ni iskati le po knjigah, marveč po javnih napravah, v družini in v šoli ter v javnem življenji. Izrekati se moramo zoper vse, kar je zoper katoliški duh, zoper katoliško življenje v umetnosti in učenosti. Jaz bi želel, da se rodoljubni (patriotiski) živeli bolj povdarja; mi moramo izrekati, da se patriotiski duh razvija le na katoliških tleh. Govornik konečno reče, da ne stavi posebnega predloga. (Kaj da je govornik prav za prav mislil, reši, da prepodivši kersčanski duh v šolah stopa vanje narodni duh, ne moremo prav vediti, tedaj tudi teh besed nečemo napačno tolmačiti. Ako je Nemcem, svojim rojakom to očital, je pač imel prav, ker javna tajnost je, da se po nekaterih šolah propaganda dela za veliko Nemčijo, t. j. za Prusijo. A vse drugače je pri nas Slovencih. Narodna ideja, vsaj pri nas tako zvanih Staroslovenih izvira največ iz kersčanstva. Tisti Bog, ki je zapovedal očeta in mater ljubiti, nam nikakor ne prepoveduje spoštovati svoj rod, in obračati svoje moči pred vsem na korist svojega rodu. Torej vidimo najboljše značaje med slovenskimi rodoljubi. Različnost narodov je po modri božji previdnosti, in prihodnost ima narod, ki se upira na kersčansko misel. — Pri nas Slovencih pa velja zastran Nemcev ta v zgodovini vterjen izrek: Pred

tisoč leti je Nemec pod plaščem kerščanstva in omike spodrival domač jezik in domače ljudstvo, sedaj pa to namerava pod imenom liberalizma; pod tem imenom pa tiči najgerša sebičnost in samoljubje. Nemci Slovanom pravični so povsod le bele vrane. V tem smislu, da naj katoličanstvo poravnna razpor med narodnostmi, priterdimo tudi mi besedam dr. Gruber-ja. Vred.)

Pervomestnik vpraša, ali kdo hoče kakšen predlog nasvetovati?

Spolina iz Budejevci pravi, liberalno časnštvo bi lahko reklo, šole niso brezverske marveč medverske (interkonfessionell). Vpraša tedaj, ali bi se ne podal izraz: Naše šole, ki so postavno medverske, faktično pa brezverske . . . Poročevalec grof Leo Thun zaverne na ministerski odlok pretečenega leta, ki se je oziral na Tirole, ter izrekel, da se tudi šole, katere vodijo duhovske družbe, lahko razglasijo za javne, postava l. 1869. ima brezverski značaj šolinen. Izraz »medverske« ni v postavi in ni opravičen.

Začenja se potem posvetovanje o I. nasvetu, ki se glasi: »Katoliški stariši so pri svoji vesti dolžni skrbeti za to, da se njihovi otroci izreajo v katoliške kristijane, t. j. da se kerščansko-katoliško prepričanje uterdi v njihovem duhu in sercu, da jih potem vodi v življenji.«

Tedaj so tudi obvezani in opravičeni, ako tirjajo, da so šole in gojilnice, kamor so prisiljeni pošiljati svoje otroke, katoliške in tako vravnane, da učeniiki tam umeščeni in učila, ki se tam rabijo, ugajajo temu značaju in da so pod cerkvenim varstvom in nadzorništvom.

Brezversko, obvezno (obligatno) državno šolstvo, za katero se sedaj prizadeva liberalna stranka, kakor povsod, tako tudi pri nas, in ki se je po deželah ogerske krone dosedaj vrnilo v postavodajo v manjši meri, pa se po drugih kraljestvih in dezelah doslednje bolj in bolj vpeljuje in izpeljuje, je v načelu zoper opravičene tirjatve katoličanov, in jih prav krivično in hudo obtezuje na dvojni način, ker jih namreč sili, da naj pošiljajo svoje otroke v brezverske šole, katere morajo sami izderževati.

Ker so šole brezverske prikažejo se zla tega sistema v naslednjem:

1. Umeščajo se učitelji brez ozira na njih versko izpovedanje in versko prepričanje, izroča se jim poduk katoliške mladine tudi v cerkveni stroki.

2. Iz ljudske šolske se odpravlja katoliška šolska molitev in vsa znamenja kerščanskega mišljenja.

3. Iz učnih knjig in beril se izbrisuje vse, kar po katoličanstvu dahne.

4. Vodstvo in nadzorstvo šol se izroča osebam in oblastnijam, in ko se odbirajo in umeščujejo, se ne ozirajo na njih versko prepričanje, marveč načelno se izključuje vsako tako poroštvo.

Iz tega se razvije še naslednji zleg:

1. Poduk v veri na ljudskih in srednjih šolah se krati in obtezuje.

2. Verske vaje se učencem otesnujejo.

3. Učenci se ne smejo vdeleževati cerkvenih seg zunaj šole, cerkvene družbe so jim prepovedane.

4. Obtežena in zabranjena je naprava katoliških privatnih šol in delavnost duhovnih redov pri odgoji poduku.

Iz tega se razvidi bližnja nevarnost, da napreduje razkristjanjenje mladine.

Tedaj se spoznava, da katoličanje ne ravna le postavno, marveč da so pri svoji vesti dolžni, delovati z vsemi pripuščenimi sredstvi na to, da se odpravlja ne le posamezni zleg, ki izvira iz takega brezverskega šolskega sistema, pa tudi, da se odpravi sistem sam, drugič pa, nasproti ravnati prizadevanju, ki

meri na to, da bi se izročila vravnava in vodstvo vsega šolstva in učilništva državnim organom.

K sklepni resoluciji dostavi še grof Leo Thun nekaj besedi temu, kar je poprej govoril dr. Gruber, ker pravi, da je sploh občno mnenje v zboru, da mora ostati šoli katoliški značaj, a če bo imela ljudska šola katoliški značaj, pride z njim tudi pravo rodoljubje samo ob sebi. Tudi je v predlogu rahlo omenjeno, da se v šole nima vrvati narodni duh v paganskem smislu in da bi bilo tako vtikovanje neopravičeno, a s tem se opravičeno narodno vplivanje v ljudski šoli ne izključuje. Sklepna resolucija, o kateri se sedaj glasuje, posebno naglašuje versko šolo in derž. šolski monopol. Bistveno (meritorno) se borujemo zoper brezversko šolo, praktično pa zoper deržavni šolski monopol, po katerem je bila vpeljana brezverska šola. (Bolj umljivo se to tako pravi: ko bi deržava gojila versko šolo, nimajo katoliki uzroka govoriti zoper deržavni monopol iz verskega stališča, a sedaj, ko je deržava šolstvo v roke vzela in izrekla, da niso šole verske, — kako se to razumeva, bomo pozneje govorili, ko bomo navajali lastne besede govornikov — so pa v praksi zoper deržavni šol. monopol; t. j. derž. šole, ako že morajo njeni monopol biti, naj bodo take, kakor je ljudstvo, za katero so namenjene, ali pa naj bi bilo mogoče, napravljati verske šole nasproti brezverskim. — Saj je bil v prejšni politiški šolski postavi (politische Schulverfassung) isti princip, kakor je v sedanji, namreč: »šolstvo je deržavno« a postava je v toliko in toliko paragrafi povdarjala versko šolo, ukazovala verski poduk, verske vaje, zato pa cerkev ni ugovarjala zoper prejšno postavo; a v sedanji derž. šol. postavi je princip izpeljan v svojih posledicah in dotični paragrafi se lahko tako ali tako tolmačijo, kakoršnega duha so namreč tisti, ki jih izpeljujejo. Toliko se mi zdi treba stvar razjasniti, prijateljem in neprijateljem našega lista. Vr.) Brezverska šola se bojuje z versko šolo po vsem svetu, ne govorim tukaj od Italije ali od takih dežel, kjer je že boj tak postal, kakor da bi deržava ne bila omikana, marveč od Anglije, Francije in Belgije, kjer vendar verske šole morejo tekmovati z brezverskimi, kar pa pri nas, razen Avstro-Ogerske, ni mogoče, to pa izvira iz deržavnega šolskega monopola. — Dekan Pavel Renk pravi, da brezverska šola nareja razpertijo v družini, posebno če učitelj govori kaj zoper veroizpovedanje, drugi nasledek pa je, da veljava učiteljev ponehuje in priporoča zboru to v premišljevanje. — Grof Clam-Martinic pravi, da eden prejšnjih govornikov (dr. Gruber) ni do dobrega razjasnil, kaj misli o narodnosti po šolah, dasiravno je on sploh teh misli kakor g. predgovornik, on hoče samo stvar pojasniti. Tisti narodni duh, ki se ozira čez meje naše domovine, je, zoper katerega se mi bojujemo, in tega duha mora spodrivati katoliški duh (katoliška zavest). V tem smislu vsi jeziki, vse narodnosti ta izrek poveljujejo. Kakor je katoliška cerkev tisto vzišeno zedinjenje, kjer se združujejo vsa ljudstva, katerim se evangelium oznanuje v raznih jezikih, tako najdejo v političnem oziru vsi narodi svoje zedinjenje v deržavi, ki varuje njih pravice, njih narodnosti; isto tako tudi vedo, da katoliška cerkev varuje njih narodnost, njih svojstvo, njih ljubezen do materinščine, do domovine. Kakor namreč varuje in brani vsako posamezno pravico, tako brani tudi pravico. narodom.

(Dalje prih.)

— *Iz Vrabč na Vipavskem, 23. maja 1877.* Učiteljsko zborovanje za Postojno je bilo letos 22. maja v Postojni. K temu zboru sošli so se vsi učitelji v temu okraju, 1 učiteljica in gospod Ljud. Vodopivec, duhovnik iz Razdertega, tamošnji učitelj. G. g. nadučitelj iz Cerknice in Plavnice bila sta kot gosta pričujoča. Bilo nas je toraj vsih skupaj pri tem shodu

39 učiteljev in 1 učiteljica. Zborovanje se prične po 10. uri dopoldne po sledečem programu:

1. Otvorjenje zbora po g. c. k. okr. šl. nadzorniku in volitev dveh perovodij. 2. Naznanilo od dobe zadnjega zborovanja od šolske gosposke doslih ukazov in okrožnic. 3. Nadzornikovo poročilo o dosedaj nadzorovanih šolah. 4. Realije v ljudski šoli (poročja g. Kavčič). 5. Nauk o kmetijstvu (poročja g. Perné). 6. Telovadba v ljudski šoli (poročja g. Pin). 7. Poročilo obeh okrajnih šolskih bukvarnic. (Učitelji Postojniškega šolskega okraja imamo, kakor je znano, dve okrajni šolski bukvarnici. Za Vipavce s sedežem v Vipavi, a za Pivčane v Postojni.) 8. Nova volitev udov za okr. šol. bukvarnico ter v stalni odbor. 9. Nasveti.

G. predsednik si voli v namestnika g. Demšarja, za perovodji pa sta voljena Mercina in Perné. Na to pozdravi, kakor je navada, g. okrajni nadzornik zbrane učitelje ter je v daljšem govoru pokazal, da je kos svojemu poslu in ves vnet za napredek ljudske šole. Potem kaže, kako naj se razdeljuje učenci v razdelke, kakor zahteva to ukaz od 18. aprila 1875. I. Dalje priporočja in zaterjuje, da naj se učitelji bolj ko je mogoče bavijo z realijami, zemljepisjem, zgodovino in prirodninami. Da bodo zamogli vspešno podučevati, preskerbijo naj si za te predmete potrebne učne pripomočke, ker brez teh se ne more nikjer izhajati. Posebno priporočja nabere prirodnin, da zamorejo učitelji učencem »in natura« pokazati, kar jih učijo. (Konec prih.)

— *Koroški deželni šolski svet* je prilično ukazal okr. šolskim svetom, da naj pri prošnjah za kvinkvenije učiteljev dvojezičnih šol okrajni nadzorniki omenjajo posebno to, če je prosilec v nemščini po predpisih podučeval in če v nemščini zadovoljne uspehe dosegel. (No, sedaj pa že pojde!)

— Deželni odbor Kranjski je v seji 12. maja poterdil, da se ima ljudska šola v Šentvidu pri Zatični razširiti na 3 razrede, plača 1. učitelju bude. 500 gl., 2. 450 gl., a 3. 400 gl. na leto.

— † Emilija Korošic umrla v Sentjereji 10. a pokopana 11. maja je že med šolskim letom večkrat bolehal, in zaradi tega prisiljena bila časih doma ostati, sicer pa je v šolo prišla, kakor berz ji je zdravje dopustilo. Ko je drugi učitelj bolan bil, je tudi polovico njegovega razreda za nekaj časa prevzela. Rajna je bila mirne čudi in resnega obnašanja in je rada spolnovala svoje dolžnosti. Zadnjikrat je v šoli podučevala v saboto 5. maja. V nedeljo, tako pripovedujejo, se je ob $\frac{1}{2}$ 8 zjutraj v svojem stanovanju zgrudila na tla, in odsihmal se ni več zavedla. Telegrafirali so koj po zdravnika v Rudolfovo, ki tudi v naglem pride. — On precej pravi, da ni skoraj nič upanja, dejali so jo potem v sv. poslednje olje, in umrla je na praznik vnebohoda, in se preselila prva zmed svetnih učiteljic na Kranjskem v večnost.

Pogreb je bil, kakor na deželi mogoče, sijajen, v petek ob 6. uri popoldne. — Navzoča je bila vsa šolska mladina; bližnji učitelji prisledši k pogrebu so prinesli venec; navzoče je bilo tudi več gospode iz Kerskega in Kostanjevice; udje kraj. šol. sveta. — Učitelji so zapeli pred hiso: »Blagor ji, ki se spočije«. K pogrebu so jo spremili vsi trije duhovni; na pokopališču pa so učitelji in domači pevci in pevke zapele: »Jamica tiha«. Vsem pogrebem, ki so javno pokazali, da spoštujejo učiteljski stan, naj bode tedaj priserčna hvala; rajni pa Bog daj večni mir in pokoj!

Premembe pri učiteljstvu.

G. France Cetel, pri sv. Petru pri Rudolfoven poprej začasno a sedaj stalno.